

ZALÁN TIBOR

Repülés-szimulátor

*valami
rossz izgalom
van bennem
mintha utaznék
és tudnám
le fogom
késni a gépet
a taxi
függőlegesen
halad velem
de nem az
aszfalton hanem
valahogy át
az időn keresztül
szét
visszafelé
s nekem
saint tropez-ba
kell
mennem éppen
mert
ott valaki
már vár a kis bár
teraszán könyököl
szellő-kékben
s a
színes
kavicsok a
parti hullámok
alatt
mint szertelen*

állatok
apró halak
a könnyű iszapban
szertemásznak

valami
rossz izgalom
van bennem hogy
nekem
kell gépre szállni
elutazni
landolni a tengeren
sós szélben
idegen nótákat
dudorászni
úgy századelőttiesen
zsebre
dugott kézzel
csíkos trikóban
intellektuális
matrózinas
módján kinek
se pénze se lakása
itt
se érkezése
sem maradása
s a háta
nekitámasztva a semminek

valami
rossz izgalom
van bennem hogy
valamiről
lemaradtam
nem utaztam
mikor
saint tropez hívott
hanem
maradtam itthon
mindörökre

a padlásszobai
rögökbe kapaszkodva
s
a port most
a kavargó
nyári vihar
szemembe hordja
nem
látom fent
az eget
s az
égen
keresztül
hasító repülőt
melynek
ablakából
valaki még integet

valami
rossz izgalom
van bennem
felhőkön
rázkódik a szobám
elmarad
a repülés de
vízszintesen
zuhanva
élek itt tovább
színes kavicsok
között a saint tropez-i
sós szélben
leválik rólam
lábam karom
lebegek
sötét vízben
s a tenger szagát érzem
orromban
valahová
távolabbra
úszik el tőlem fejem

*nem mozdulok
ringok a
nemlét karján
ringok a zuhanásban
s nemsokára megérkezem*

Szonáta

1.

*alacsonyán jár
a hold pipacsot keres
de már nem talál
ágak hajlanak
egy éjszakai szívre
összevérzik azt
kint hajnalodik
bodzavirág-ablakban
eljön az őszöd
egy árny vár ott vár
és így maradsz egyedül
akár kint a hold
akár kint a hold
így maradsz egyedül és
vár ott egy árny vár
eljött az őszöd
bodzavirág-ablakban
hajnalodik kint
összevérzett ág
egy éjszakai szívre
hajlik ott megáll
pipacsot keres
de már nem talál a hold
alacsonyán jár*

2.

*az ablakon túl
emelkedik a homály
léptek koppannak
eldönthetetlen
közelednek-e vagy épp
távolodnak el
a már nem is látható
mögé ahol megállnak
megállnak-e a mögött
ami már nem látható
a távolodtak
vagy közelednek ismét
eldönthetetlen
léptek koppannak
túl már az ablakon – s a
homály közelít*

3.

*Alacsonyán jár
pipacsot keres a hold
kint a homályban
eldönthetetlen
léptek bevért ágak
szívre hajolnak
jöttödet várja
bodzavirágok mögött
az árnyék koppan
az ősz ideér
egyedül maradsz végül
túl a hajnalon
túl a hajnalon
végül egyedül maradsz
az ősz ideért
árnyék koppan a
bodzavirágok mögött
jöttödet várja*

*szívre hajolnak
bevérzett ágak léptek
eldönthetetlen
homályban kint még
pipacsot keres a hold
végül csak megáll*

